

MOTIV ONLINE ARTIKEL 21.04.2020

MOTIV udgives af Diakonhøjskolen og Diakonhøjskolens Diakonforbund

Una Johannesen er på 6. semester på uddannelsen til socialdiakon. Hun skriver her for **MOTIV** en artikel om sin udlandspraktik på Færøerne, eller er det en hjemmepraktik? 😊

Tak for artiklen, som er den første i en række på flere....

Redaktionen

VÆRKSTED FOR UDVIKLINGSHÆMMEDE

Af Una Johannesen

Jeg hedder Una og har valgt at tage min 3. praktik på Færøerne, som er mit hjemland, så det er mere en hjemmepraktik end en udlandspraktik for mig.

Jeg er i praktik på et værksted for udviklingshæmmede mennesker. Praktikstedet ligger i den næststørste by på Færøerne, som hedder Klaksvik. Borgerne har forskellige diagnoser. De fleste borgere har Downs-syndrom, autisme, er udviklingshæmmede, og/eller har psykiske udfordringer; en af borgerne har sclerose. De fleste borgere ligger på et kognitivt udviklingsniveau på 6-8 år, men nogle ligger på 1-2 år.

Værkstedet er delt op i 3 grupper: lille gruppe, der består af 6 borgere med autisme; strikke/sy- og krea-gruppen, hvor der er 14 borgere; det er denne gruppe, som jeg har været tilknyttet. Den tredje

gruppe er træværkstedet, hvor der er 9 borgere. To af borgerne er ikke i nogen gruppe, de er mere til aktivering. I alt er der 35 borgere.

Meningsfyldthed og anerkendelse

På værkstedet bliver der lagt vægt på, at borgerne skal have en god og meningsfuld hverdag, hvor de har mulighed for at udvikle sig som individer og lære nye færdigheder og få styrket deres kompetencer, fra kommunikationsevner til sanser og krop. Derudover har de meget fokus på en anerkendende tilgang til borgerne, hvor de hele tiden har in mente, at borgeren skal føle sig set, hørt og forstået, hvilket jeg ser som en forudsætning for deres trivsel. Tilgangen gør også, at borgerne får en følelse af at være betydningsfulde, og at det arbejde, de laver er til gavn for andre mennesker. At borgerne bliver opmuntret og rost for det de laver, skaber værdi for dem, og de føler sig betydningsfulde. Dette ser jeg som højst relevant for at bibeholde en god og meningsfyldt hverdag hos hver enkelt borger.

Diakoni og det hele menneske

I forlængelse af den anerkendende tilgang oplever jeg på praktikstedet, at de er meget opmærksomme på at give plads til det hele menneske. Hver enkelt borger bliver set bag deres diagnose, udfordring eller udviklingshæmning. Hver enkelt borger er værdifuld i sig selv og skal have plads til at udfolde sig på lige fod som andre mennesker i samfundet.

Begreber som næstekærlighed og barmhjertighed er en central del af den pædagogiske praksis på værkstedet. Det er første gang, at jeg har arbejdet med udviklingshæmmede mennesker. Efter kun 3 mdr. i praktikken, som blev afbrudt pga. coronakrisen, synes jeg, at det har været en fornøjelse at arbejde med disse mennesker; at lære dem at kende og opleve deres forskelligheder, synes jeg har været meget spændende og lærerigt.